

rivende Udvikling i Næringslivet, der har fundet Sted siden da, ført med sig, at en hel Del andre Virksomheder i den Henseende, vi her tale om, nemlig Kreditforholdene, have faaet en Karakter, der ganske svarer til Karakteren af de Virksomheder, der før var Tale om at paalægge Bogføringspligt. Derfor har der fundet en Udvidelse Sted af Antallet af de Virksomheder, der inddrages under Loven, og denne Udvidelse bliver saa meget mere berettiget, som Hovedmængden af dem, der blive dragne ind, Haandværkere, indtrængende har bedt om, at de maatte komme ind under Loven.

Ved Behandlingen i Fjor udtalte Udvalget, som det maaske vil erindres, at der fra forskellige Sider havde været Ønsker om Ændringer af det daværende Forslags enkelte Punkter, men at det af Hensyn til Ønskeligheden af at faa Lovforslaget ophøjet til Lov allerede i Fjor saa bort fra enkelte af disse Ønsker og kun stillede enkelte Forslag. I Aar have vi haft mere Tid til Raadighed, og Udvalget har derfor gennemgaaet Lovforslaget meget nøje, stiller indgribende Ændringsforslag og udtaler sig om adskillige Forhold. Jeg beder om at maatte gemme de Forslag, hvorom der er Meningsforskel, til sidst og først tale om dem, der er Enighed om.

Det har været et almindeligt Ønske indenfor Udvalget, at det foreliggende Lovforslag, hvis det bliver til Lov, ikke maa give Anledning til det, som har været nævnt baade her og i Landstinget i Fjor, nemlig et almindeligt Politiposekigeri. Derfor er det en Forudsætning for, at Udvalget overhovedet er gaaet med til Lovforslaget, at man skal føle sig tryk mod et saadant Posekigeri. Sagen har derfor været berørt i Samraad med den højtærede Minister, og af hans Udtalelser har Udvalget det Indtryk, at man kan være rolig for, at Udtrykket „ved alle forekommende Lejligheder“ ikke skal betyde Lejligheder, som fremkaldes, men at man kun tænker eller i Hovedsagen kun tænker paa saadanne Lejligheder, som fremkomme som Følge af f. Eks. kriminel Undersøgelse, Skiftebehandling, Konkurs, Autorisation af nye Bøger o. l.

Udvalget har dernæst ønsket, at nogle Virksomheder, der ikke ere særlig nævnte i § 1, skulde falde ind under Loven. Der tænkes her særlig paa Mæglervirksomhed, Rederi og Spedition og Overtagelse af Bygningers Opførelse, og der har om denne Sag været holdt Samraad med Ministeren, hvilket Samraad er resulteret i Ændrings-

forslag Nr. 1 om at indsætte Ordet „Mæglervirksomhed“ i § 1, hvorimod man har fundet det overflødig at indføre Betegnelserne „Rederi, Spedition og Overtagelse af Bygningers Opførelse“, idet man mener, at disse Begreber maa falde ind under Betegnelserne „Befordring af Personer, Gods eller Meddelelser“, og „Entrepreneurvirksomhed“.

Udvalget har endvidere næret nogen Ængstelse for, at Autoriteterne skulde komme ind paa som Betingelse for Autorisation af Bøger at bestemme, hvorledes Bøgerne skulde være indrettede, noget, Udvalget ikke kunde ønske. Man har derfor ogsaa i denne Henseende spurgt Ministeren og haft Samraad med denne og derefter følt sig forvisset om, at det bliver Ejeren selv, der kommer til at bestemme, hvorledes Bøgerne skulle indrettes, udstyres og i det hele se ud, saa at de autoriserende Myndigheder kun forbeholde sig Ret til en vis Kritik, der f. Eks. kunde gælde iturevne Bøger og Bøger, der ere overmalede paa vildledende Maade etc. Udvalget har endvidere anset det for ønskeligt, om Ministeren af Hensyn til, at der for visse Befolkningsdele her indføres en ny Pligt, overfor hvilken man hidtil har staaet aldeles fremmed, kunde gennemføre, at der ved Autorisationen udleveres den paa-gældende Bøgejer et Eksemplar af Loven. Udvalget vil derfor henstille til Ministeren, om noget saadant kunde gennemføres.

Ændringsforslagene Nr. 6, 8 og 11 til §§ 4 og 8 ere alle af redaktionel Art, og deres Betydning vil fremgaa af selve Ændringsforslagenes Ordlyd. Udvalget har ladet sig det være magtpaaliggende, at de nye Bestemmelser ikke skulle gribe generende ind i Borgernes Forretningsførelse mere end højest nødvendigt, og har derfor ønsket at hidføre nogle Overgangsbestemmelser, af hvilke den første sigter til selve Autorisationen og Stemplingen af Bøgerne. Forholdet er det, at efter de hidtil gældende Bestemmelser er Autorisationen langt dyrere, end Autorisation og Stempling blive i Fremtiden. Man anser det derfor for en Selvfølge, at Bøger, der allerede ere autoriserede, ikke skulde underkastes den forholdsvis billige Stempling, der ellers indføres ved Lovforslaget, og vi have derfor ved Ændringsforslag Nr. 12 foreslaaet, at Bøger, der allerede ere autoriserede, ikke skulde stemples paa ny. Endvidere vil en hel Del, særlig Haandværkere og Beværtere, der hidtil har været fri for Bogføringspligt, nu komme ind under denne, og det kan derfor for-